

UNIVERSUL

Ziarul Universității de Studii Politice și Economice Europene „C. Stere”

nr. 1(5), ianuarie-februarie, 2018

Mesaj de Anul Nou

Anul Nou, 2018, vine din depărtări, adus cu veselie de o sanie cu zurgălăi.

Anul vechi îi cedează locul celui nou și se duce în istorie.

Noi rămânem recunoscători pentru împlinirile pe care le-am avut atât în viața familială, cât și pe ogorul nostru comun – activitatea didactică și științifică la USPEE „Constantin Stere”

Anul vechi este acela în care am marcat cei 20 de ani ai aniversării noastre, cea de activitate fructuoasă a universității. Anul vechi ne-a apropiat de scopul nostru: de a moderniza procesul de învățământ astfel încât cadrele pregătite de noi să corespundă celor mai serioase cerințe ale pieței muncii,să fie solicitate nu numai în țara noastră, ci și în țările cele mai dezvoltate din lume.

Absolvenții noștri astăzi se disting nu numai ca profesioniști în diverse domenii (economie, drept, științe politice, ecologie etc.), ci și ca persoane care își exercită funcțiile creativ, cu aplicarea științei, având totodată și misiunea de a promova cultura națională, dar și cea universală.

Anul Nou vine, ca de obicei, încărcat de vise, speranțe, voie bună.

Fie ca în anul nou, înțelepciunea și hărnicia tuturor universitarilor, de la student și până la profesor, să ne ajute la împlinirea dorințelor noastre:

- Să obținem un proces de învățământ de cea mai înaltă calitate, învățământ centrat pe student, corelat cu cerințele actuale sporite ale pieții muncii, învățământ bazat pe tehnologii noi, cu o implicare mai activă a studenților nu numai la orele auditoriale, ci și în lucrul lor idividual și extraauditorial.
- Să intensificăm activitățile de cercetare științifică nu numai a cadrelor didactice, ci și a studenților.
- Să acreditâm un șir de specialități de la USPEE, demonstrând că noi suntem în pas cu timpul.
- Să adaptăm la cerințele actuale baza tehnico-didactică a procesului de studii.
- Să stabilim noi contacte de colaborare cu centrele științifice și universitare din țară și de peste hotare.
- Să ne concertăm eforturile, în mod expres, asupra capitolului ce ține de mobilitatea studenților și cadrelor didactice, prevederi prevăzute de pocesul de la Bologna.

Anul Nou ne va aduce bucurii,clipe fericite și, desigur, presărat cu realizări remarcabile ale obiectivelor pe care ni le vom pune în fața noastră.

Dragi colegi și studenți, Anul Nou este gata să vă deschidă primele file albe ca zăpada, pe care vom schița doleanțele și reușitele noastre.

Fie ca toate visele noastre din aceste zile magice să se împlinească în Anul Nou. Fie ca magia sfintelor sărbători,cu lumina artificiilor aprinse la cumpăna dintre ani, cu frumoasele urări ale colindelor, să vă însoțească tot anul.

Cu fericita ocazie a Crăciunului și a Anului Nou, vă urez la mulți ani cu sănătate. Domnul să vă dea de toate: un car de noroc, unul de succese, unul de iubire, dar mai bine toate la un loc!

Gheorghe AVORNIC,
dr.hab., prof. univer,
președintele Senatului USPEE
„Constantin Stere”

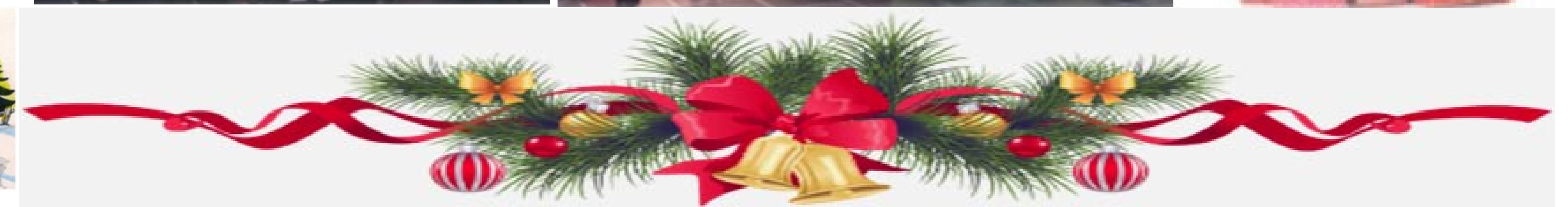
La multi ani

FLORILE DALBE

Scoală, gazdă, din pătuț,
Florile dalbe,
Și ne dă un colăcuț,
Florile, florile dalbe.

Că mămuca n-o făcut,
Florile dalbe,
Sâtă deasa n-o avut,
Florile, florile dalbe.

Pe cand sâta-o căpătat,
Florile dalbe,
Covata li s-o crăpat,
Florile, florile dalbe.

L-o certat mama pe tata,
Florile dalbe,
De ce s-a crapat covata,
Florile, florile dalbe.

Când covata o lipit,
Florile dalbe,
Cuptioru' li s-o urnit,
Florile, florile dalbe.

Când cuptoru' o pornit,
Florile dalbe,
Anul Nou o și sosit,
Florile, florile dalbe.
Florile, florile dalbe.

Balul bobocilor

La 9 decembrie, 2017, în incinta Clubului de noapte SFINX, a avut loc un splendid bal al bobocilor de la USPEE „C. Stere”.

Balul bobocilor s-a desfășurat cu atâta dinamism, cu atitudini surprinzătoare, originalitate, dar și frumusețe în ritm de dans și melodie.

Clipele de bucurie și satisfacție artistică, pe care le-am avut, datorăm organizatorilor, dar, în primul rând, studenților celor patru echipe, care au concurat.

Am fost impresionați de măiestria prezentatorilor Izabela Cojocaru și Grigore Citulean. O adevărată surpriză muzicală pentru public neau făcut melodiile strălucitei interprete Nălia Poiată.

Juriului profesionist, cu stimați oaspeți din România, nu i-a fost ușor să identifice echipele câștigătoare: cele de la Facultatea de Drept și Relații Internaționale și Științe Socio-Umane.

Președintele Senatului USPEE „C. Stere”, prof. Gheorghe Avornic, știe să aprecieze la justa valoare succesele studenților la studii, dar și talentele lor artistice.

Universul

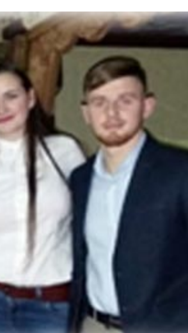
Bucură-te de tinerețe!
Niciodată nu vei mai fi
la fel de tânăr precum ești
în această clipă.

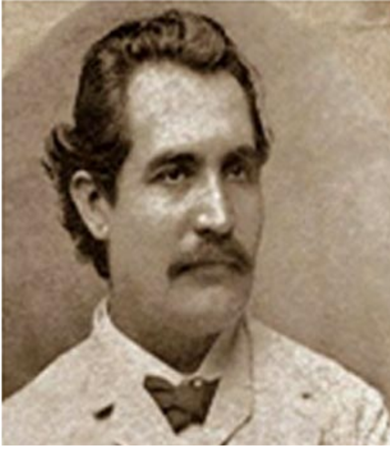

Dor de Eminescu

La 15 ianuarie 1850 s-a născut marele nostru poet și publicist Mihai Eminescu.

Eminescu despre noi

• Nimeni nu are să ne învețe ce-am fost sau ce-am trebui să fim; voim să fim ceea e suntem – români. A mai discuta asupra acestui punct sau a crede că frica de ruși ne-ar ademeni să ne facem nemți sau viceversa sau, cum cred ungurii, că de frica acestor doi ne-am putea găsi flatați să ne contopim cu nația maghiară, toate acestea sunt iluzii de școală: limba și naționalitatea românească vor pieri odată cu românul material, cu stingerea prin moarte și fără urmași a noastră, nu prin deznaționalizare și renegațiune.

• „De aproape două mii de ani ni se predică să ne iubim, iar noi ne-sfâșiem."

• „Țara care prin aplicarea instituțiilor ei, încurajează ignoranța, neconsecvența, lipsa de caracter, ba le decorează chiar, dovedește că e în descompunere deplină..."

• „Patriotismul, cu toate acestea, nu este iubirea țarinei, ci iubirea trecutului. Fără cultul trecutului nu este iubirea de țară."

• „Greșalele în politică sunt crime, căci în urma lor suferă milioane de oameni nevinovați, se-mpiedică dezvoltarea unei țări întregi și împiedică, pentru zeci de ani înainte, viitorul ei."

• „Mita e în stare să pătrundă orișiunde în țara asta, pentru mită capetele cele mai de sus ale administrației vând sângele și averea unei generații."

Actualitatea lui Mihai Eminescu

Reporterul nostru a recitit din publicistica lui M. Eminescu și s-a convins o dată în plus cât de actual este astăzi marele nostru poet și publicist național. La multe din problemele care ne frământă la ora actuală opera eminesciană ne dă un răspuns, de parcă publicistul Eminescu ar fi printre noi.

Reporter: Unul din șefii noștri actuali se declară a fi cel mai aprig statalist, dând de înțeles că este și cel mai mare patriot. Tot acesta, la una din întâlnirile cu marele țar al Rusiei, pe care le are cu orice prilej, și-a exprimat regretul că atunci, la 1812, Rusia s-a oprit la Prut. Să fie această concepție o mărturie a patriotismului încrezutului nostru șef?

Eminescu: Ceea ce istoria niciunui popor din lume n-a scuzat vriodată e lașitatea. Rusia nu se mulțumește de a fi luat o parte mare și frumoasă din vatra Moldovei, nu se mulțumește de a fi călcat peste granița firească a pământului românesc, ci voiește să-și ia și sufletele, ce se află pe acest pământ și să mistuiască o parte din poporul român. Rusia nu a luat această parte din Moldova pentru ca să-și asigure granițele, ci pentru ca să înainteze cu ele...

Basarabia întreagă a fost a noastră, pe când Rusia nici nu se megieșa cu noi...

Reporter: Ce este arta de a guverna? Avem astăzi mari probleme și în acest sens.

Eminescu: Arta de a guverna în România este sinonimă cu arta de a amăgi poporul de a-l cloroformiza cu utopii demagogice.

Reporter: Care ar fi cel mai mare rău pe care îl aduce o astfel de guvernare?

Eminescu: Cel mai mare rău pentru un popor este sărăcia.

Reporter: Poate că sărăcia noastră vine de la capturarea statului de către partide, structurile de stat sunt partajate de partide, iar conducătorii acestor structurinu ies din cuvântul șefilor de partid?

Eminescu: Un om de stat precum și o politică de stat stau pururi deasupra partidelor, încât idealul unui om de partid e opus acelui om de stat.

Funcțiile politice adesea sunt în mâinile unor oameni stricați.

Reporter: De ce la noi justiția nu se bucură de prea mare încredere din partea cetățenilor?

Eminescu: Pentru că justiția subordonată politicii a devenit o ficțiune și nu mai există nici o garanție pentru cele mai prețioase interese ale societății.

Reporter: În sprijinul glotonimului *limba română* stau dovezi irecuzabile. Au mai rămas persoane, chiar din cele cu înalte funcții de stat, care cred sau se fac a crede că limba lui Eminescu sau Alecsandri trebuie numită moldovenească.

Eminescu: „... Ea (limba română) este încă astăzi singura armă de apărare și singurul sprijin al milioanelor de români care trăiesc dincolo de hotarele noastre. Cine o combate pe ea și ritualurile ei poate fi cosmopolit, socialist, republican universal, dar numai român nu e".

Reporter: Ce ați dori cititorului nostru, student de la USPEE "C. Stere"?

Eminescu: Citește! Citește mereu. Creierul tău va deveni un laborator de idei și imagini, din care vei întocmi înțelesul și filosofia vieții.

Daria GROSU

Prima poezie publicată a lui Mihai Eminescu, în revista „Familia" (redactor Iosif Vulcan) din 1866.

De-aș avea...

De-aș avea și eu o floare
Mândra, dulce, rapitoare,
Ca și florile din mai,
Fiice dulce-a unui plai,
Plai râzând cu iarba verde,
Ce se leagănă se pierde,
Undoind incetișor,
Șoptind șoapte de amor;

De-aș avea o floricică
Gingașă și tinerică,
Ca și floarea crinului,
Alb ca neaua sânului,
Amalgam de-o roz-albie
Și de una purpurie,
Cântând vesel și ușor,
Șoptind șoapte de amor;

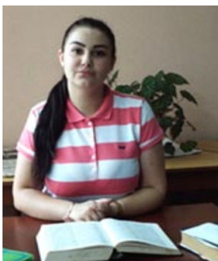
De-aș avea o porumbiță
Cu chip alb de copiliță,
Copiliță blândișoara
Ca o zi de primavară,
Câtu-ți ține ziulița
I-aș cânta doina, doiniță,
I-aș cânta-o-ncetisor,
Șoptind șoapte de amor.

* * *

Un dor imens de Eminescu...

„Recitindu-l pe Eminescu, ne reîntoarcem ca într-un dulce somn, la noi acasă" (Mircea Eliade).

Blocați fiind într-o lume a roboticii și a tehnicii, cu mare regret, ne oprim pe o clipă din haosul, bulversalitatea și graba zilnică și conștientizăm... că oamenii au nevoie de un Eminescu! Un Eminescu care să schimbe căștile, pe cărți, căci mare e probabilitatea, că pe zi ce trece, ne închidem tot mai mult în sinea noastră și riscăm să devenim roboți fără suflet, gândire și emoții! Și unde sunt timpurile când bibliotecile erau arhipline, cartile arhicitite și oamenii atotcunoscători? Când pentru a citit o carte din bibliotecă, trebuia să aștepți până o va returna cineva. Opera eminesciană a pus amprenta pe fiecare din noi. Poeziile de dragoste mângâiau sufletul rănit și îl vindecau, mama... ființa cea mai importantă pentru fiecare, atât de dulce și de sfânt descrisă în versurile lui, natura, atât de frumos comparată și iluminată. Da, e dor imens de Eminescu, despre care Adrian Păunescu scria:

El Moldovei îi e fiul
Și Munteniei nepot,
L-a-nfiat Ardealul,
Eminescu-i peste tot.

Izabela COJOCARU,
a.III, Drept

Poetul ființei noastre...

E întotdeauna cu noi, dar mereu îmi este dor de poetul a cărui operă, aș zice împreună cu George Călinescu, învinge timpul, căci a simțit, a trăit spiritualitatea noastră românească. Prin cugetările și mărturisirile lui poetice, într-o limbă "ca un fagure de miere", ne-a îndemnat să fim acasă, sufletește, mai bogați, iar în fața lumii mai Oameni.

În creația lui și-au aflat expresia nedreptățile vremii, revolta celor obidiți, dar și cele mai profunde cugetări filozofice.

E „Domnul cel de nemurirea noastră" – Eminescu.

Natura și dragostea sunt sfintele taine pe care ni le împărtășește duhovnicul neamului nostru. Pentru poet există spațiul nostru mistic, un erou liric, cu sentimentele lui, o lume a celor vii și o altă lume a celor morți.

Opera lui Eminescu e o parte din ființa noastră, din sufletul nostru, căci ea este mărturisită în graiul nostru strămoșesc, plin de naturalețe și prospețime, cel păstrat prin creațiile folclorice și prin "limba vechilor cazanii".

Opera lui Eminescu este „întru-partea literară a conștiinței românești una și nedespărțită" (N. Iorga). Cei care în zilele de restriște, mai stau aplecați asupra cărții Măriei sale, pentru a se reîntoarce la ei acasă, vor veni mereu să-și potolească setea la izvorul nesecat al poeziei noastre. Personalități notorii ale spiritualității noastre naționale, dar și ale celei universale au lăsat în urma lor un gând, o idee despre marele poet, artistul demiurg, cel care a realizat în opera sa cea mai profundă și deplină sinteză a spiritului creator românesc. În persoana marelui Eminescu văd poetul nostru absolut, de necomparat cu contemporanii cu urmașii săi.

Dacă viața noastră n-ar avea sfârșit și ar fi fără durere, poate că nimănui nu i-ar veni în minte să se întrebe de ce e făcută lumea, și de ce e creată așa cum este ea. S-a întrebat și Eminescu. Tot el a răspuns la această taină. Cuvintele lui au făcut ca toată poezia acestui secol să crească sub auspiciile geniului eminescian, să devină punct de plecare pentru întreaga dezvoltare a cugetului și a exprimării românești.

Poate la nici unul din marii poeți ai lumii nu vom găsi atâta dragoste de natură: codrul-împărat, luna ca o vatră de jeratic, izvoarele cu apă cristalină... Pentru Eminescu natura nu este numai o lume pentru refugiu, ci și o stare sufletească, continuare a trăirilor sale. Natura este și o divinitate cu care ai putea sta la sfat:

- Ce te legeni, codrule,
Fără ploaie, fără vânt,
Cu crengile la pământ?
Iar codrul își destăinuie starea sufletească:
- De ce nu m-aș legăna,
Dacă trece vremea mea!

Și acest sentiment îl împărtășim și noi, căci codrul e ca omul care se naște, crește, „zilele trec ca clipele", și se duce în pământ.

Dragostea la Eminescu este destăinuită cu atâta farmec, cum a putut s-o facă autorul cărții biblice „Cântarea cântărilor"

Rămâne să-l studiem, să-l învățăm, să-l apărăm de defăimători.

Veronica BUTESCU,
a.III, Drept

„Speranța este cel mai bun medicament pe care îl cunosc.”
Alexandre Dumas

„Toate visele tale se pot împlini dacă ai curajul să le urmezi.”
Walt Disney

Maestrul cunoștințelor

Ne-am gândit mult: care ar fi portretul unui profesor modern, cel al secolului al XXI-lea, un exponent al științei, dar și Omul. Ce calități are? Cum gândeste?

Dincolo de faptul că e la curent cu cele mai moderne tehnologii didactice, noi, studenții, așteptăm să fim martorii unei deosebite măestrii pedagogice cu cele mai sofisticate procedee tehnice informaționale. Asteptăm ca dascălul nostru, cel al secolului al XXI-lea, sa fie un facilitator al insușirii de catre studenți a materii dificile. Sunt atâtea poteci, uneori ascunce, întortocheate, spre cunoștințe, încâit un student poate să rătăcească în căutarea drumului drept spre adevăr. Profesorul nostru poate fi salvarea. El trebuie să știe cum să ne conducă pe o potecă a căutărilor.

La schițarea portretului unui profesor contemporan mai adaugăm o trăsătură, cea care ține de capacitatea de a se adapta la condițiile noi. Cei veniți la studii nu întodeauna sunt aleși prin concurs. Mulți studenți mai au și alte griji, cele de ordin material. Profesorul modern nu că se adaptează la cele ce se întimplă: interesul scăzut față de profesie, lipsa de interes față de lectură... Prin adaptarea la care ne referim înțelegem că profesorul ține cont de inadvertențele morale și sociale create și găsește instrumentele de a-i aduna în jurul său pe învățăcei.

Un educator al secolului al XXI-lea poate transforma orele de curs în ore de colaborare cu studentul. Împreună să creeze viitorul specialist.

Profesorul modern mai este și un avocat. Un avocat al minților tinere din sălile de cursuri, ale acelor studenți care au nevoie de cineva să-i privească, să-i admire, să le ofere sfaturi, iar în ceasul de impas să-i încurajeze. Profesorul modern e, în toate, un model de urmat: prin prezență, prin cunoștințe, prin capacități profesionale, dar și prin cultură, prin arta de a comunica in limba literară.

Daca nu am avea asemenea profesori ne-am simți și noi mai străini și mai săraci în lumea aceasta.

În prag de Anul Nou, dragi profesori și colegi, vă doresc multă sănătate, noi bucurii, noi realizări, și o colaborare cât mai strânsă dintre profesor și student.

Sanda HODOROJA,
a.II, Științe Economice

Studii de calitate, dar cu participarea studentului

Întoate instanțele (student, profesor, catedră, facultate, universitate) se discută problema calității studiilor. Întrebați orice student: dorește oare studii de calitate? Chiar și cel pe care nu-l vezi la ore cu săptămânile îți va răspunde:

- Ce întrebare mai e și aceasta? Desigur, **de calitate**!

Și te privește mirat. Nici atâta lucru nu știi? Concepții europene asupra predării/învățării, noi tehnologii de predare... Dar fără student! El, în multe cazuri, nu vrea să înțeleagă sau se face a nu înțelege că activitatea de învățare și competențele dobândite de student trebuie să fie verificate și apreciate pe parcursul semestrelor prin evaluări curente și finale (punctul 73, din Regulamentul de organizare a studiilor în învățământul superior la USPEE).

Cum să fie „verificate” cunoștințele și competențele unui student invizibil?

Trebuie să mai știm că pe parcursul semestrelor se organizează sesiuni de evaluare curentă (punctul 75 din Regulamentul citat) a studenților cu responsabilitate față de datorie. Dar și aceste evaluări nu-i poate atrage pe cei care „râvnesc” la studii „de calitate”.

Defel nu ne îngrijorează că rezultatele din sesiunile de evaluare (media) se înscriu în borderou (registrul grupei) și se iau în considerație la evaluările finale semestriale, având o pondere de 60 la sută din nota finală la unitatea de curs respectivă. Dacă prin absențele Domniei Voastre l-ai lipsit pe bietul nostru dascăl de plăcerea de a-ți “verifica” bagajul de cunoștințe și competența, cu ce obraz vii la examen? De unde profesorul să ia nota pentru evaluarea curentă și s-o treacă în borderou? Și ar fi oare pe drept s-o născocească? Dascălul nostru mai respectă noțiunea de conștinciozitate, vrea să-și facă datoria cu onestitate.

Suntem la începutul Anului Nou. Avem fericitul prilej să vă urez multă sănătate, multe-multe clipe de bucurie și noi realizări. Dar și un proaspăt mod de a concepe studiile de calitate! Acestea nu pot fi înfăptuite în lipsa Măriei sale, studentul.

Tatiana VERDEȘ,
dr., conf.univ.

La deschiderea expoziției de lucrări ale cunoscutului plastician italian Vincenzo Bianchi, 13 decembrie 2017, Sala Senatului USPEE „C. Stere”.
Numărul de față al ziarului Universul prezintă câteva opere din creația maestrului.

Oportunități

De ce psihopedagogia?

După 13 ani de la absolvirea Colegiului de Arte din orașul Soroca, am revenit în localitatea de pe Nistru, care păstrează atâtea enigme ale istoriei și culturii noastre. De astă dată, a fost să pășesc pragul la o altă instituție de învățământ – Filiala Universității de Studii Politice și Economice Europene „Constantin Stere” din Chișinău. În opinia mea, deschiderea acestei filiale în orașul nostru, este o soluție reușită pentru sorocenii care pretind la studii de licență sau masterat, dar și pentru toți cei care vin de prin raioanele din împrejurimi. Eu, spre exemplu, mă deplasez la Soroca din orașul Șoldănești. Îmi este convenabil și ca distanță, dar și în plan financiar. Un alt beneficiu pentru cei care studiază la USPEE este că am cunoscut profesori universitari profesioniști, care mănuiesc la perfecție arta de a expune explicit și convingător materia.

De ce psihopedagogie? Trăim într-o societate cu oameni diverși, variante, situații, stări, cerințe. În cei 15 ani de muncă în diferite instituții, am întâlnit cazuri de tentative de suicid, copii cu CES, tineri desfrânați, copii abuzați sexual, bătrâni agresați fizic și verbal și multe alte cazuri de acest fel.

Muncesc la un Centru de Creație în calitate de conducător al cercului teatral. Mereu sunt înconjurată de copii. Mi-am dat seama că anume copiii și tinerii suferă cel mai mult în condițiile agoniei secolului XXI. Sunt diferiți, înțeleg diferit. Mulți sunt complexați, descriminați, confuzi. Și aceasta pentru că ei sunt minori și supuși.

Psihopedagogia este unica specialitate care îți permite să aplici metode ale psihologiei experimentale în practica pedagogică. Chiar dacă nu-i voi putea ajuta pe mulți dintre cei ce vor solicita ajutor, îmi va fi ușor să-i înțeleg, să le fiu aproape și empatică cu ei. Omul, cât trăiește, atâta învață. Învățăm și descoperim și noi multe lucruri interesante, deși suntem cu familii, încadrați în câmpul muncii. În primul an de studii, conversând cu colegii, auzeam: „Am nevoie de diplomă de licență și doar atât”. Actualmente, fiecare dintre studenții de la psihopedagogie recunosc: „Am descoperit multe, îmi este foarte utilă această specialitate”. Am descoperit metodologii moderne de lucru, mi-am schimbat atitudinea față de copiii cu CES, ușor pot vorbi despre stările emoționale, violență, cu caracter și comportament. Pot vorbi în ajutor tinerilor, care se ciocnesc de diverse obstacole, mă simt mai sigură în exercitarea obligațiilor mele profesionale. Și toate aceste calități le-am obținut după ce timp de trei ani am acumulat cunoștințe și deprinderi practice la orele de curs ale dascălilor mei de la USPEE „C. Stere”.

Tatiana VRĂJITORU,
a. III, psihopedagogie

O treaptă de succes

La început de An Nou avem un fericit prilej să felicităm conducerea USPEE, precum directorul liceului „C. Stere”, care mi-au creat posibilitatea să-mi fac studiile chiar aici, acasă, la Soroca. Am ales specialitatea Menegementul Educațional. Simt că am făcut o alegere reușită.

În funcția mea de conducător al cercului teatral de la Centru de creație „Speranța” din Soroca am nevoie de mai multă experiență și de mai profunde cunoștințe. Sunt convinsă că promovarea mea în carieră ține mult de cunoștințele și competențele căpătate la USPEE – specialitatea Menegementul Educațional, USPEE.

Renata ȚENTI,
Manegmentul Educațional

„Cel mai frumos dar făcut cuiva este speranța.”
Analâtole France

1 decembrie

În această zi, românii de pretutindeni sărbătoresc Ziua Națională a României.

Mărturia poetului Lucian Blaga despre ceea ce s-a întâmplat la 1 decembrie 1918:

„Era o dimineață rece, de iarnă. Pe o parte a șoselei se duceau spre Alba Iulia, scârțâind prin făgașele zăpezii, căruțele românești. Buchete de chiote și bucurie, alcătuind un singur tir, iar pe cealaltă parte se retrăgea în aceeași direcție, armata germană ce venea din România, tun după tun, ca niște pumni strânși ai tăcerii. La Alba Iulia, nu mi-am putut face loc în sala Adunării. Aveam în schimb avantajul de a putea colinda din loc în loc, toată ziua, pe câmpul unde se aduna poporul. Era o roire de necrezut. Pe câmp se înălțau, ici-colo, tribunele de unde oratorii vorbeau nației. Pe vremea aceea nu erau microfoane, încât oratorii, cu glas prea mic pentru atâta lume, treceau de la o tribună la alta. În ziua aceea am cunoscut ce înseamnă entuziasmul național, sincer, spontan, irezistibil, organic, masiv, al oratorilor de la tribună”.

Sursă: www.altfel.md/

Capra, obicei de Anul Nou

Capra este numele dat unui dans tradițional românesc, executat, de obicei, de un tânăr mascat în chip de capră, cu un cojoc pe dos. Capra și însoțitorii săi merg din casă-n casă, tot dansând. Măștile de animale variază de la o regiune la alta.

Capra este însoțită de o ceată zgomotoasă cu lăutari care acompaniază jocul caprei. Acest obicei a fost menționat prima dată în „Descrierea Moldovei" de Dimitrie Cantemir.

Cercetătorii presupun că dansul caprei, precum și alte manifestări ale măștilor zoomorfe întâlnite în satele noastre pe vremea Crăciunului provin din ceremoniile sacre arhaice închinate nașterii divinității.

Sursa: libertatea.ro

Cum salutăm?

Salutul este prima formă de politețe. E o dovadă a unei bune maniere. Cele mai cunoscute formule de salut, care pot fi spuse în orice situații, sunt cele ce țin de anumite momente ale zilei: ***bună dimineața, bună ziua, bună seara.*** Desigur, sunt și alte forme de salut, cum ar fi ***salut!, noroc***!, care au note de familiaritate.

În ultimul timp devine tot mai frecventă formula de salut ***bună*** (în locul celor tradiționale). Intri într-un birou al unei organizații sau al unei întreprinderi, spui cu respect ***bună ziua***, iar cel cu mină plină de importanță îți răspunde a lehamite: ***bună***! Telefonezi unei persoane cu care ești în relații oficiale, iar din celălalt capăt al firului îți răspunde o voce, deseori a secretarei, ***bună***!, tot cu notă de superioritate. Această formă de salut (bună!) se întâmplă, este și răspunsul studentului la salutul profesorului. Dar și invers. La „bună ziua" studentului, profesorul care e deja în sală răspunde cu neplăcere: ***Bună***!

Poate de aceea că studentul întârzie. Dar și în acest caz profesorul își păstrează verticalitatea, dând dovadă de respect față de toți învățăceii săi, care nu sunt creați după același calapod.

Buna! Este un echivalent, un calc al englezescului ***hi***!

Aceasta nu înseamnă că acest calc este superior formulelor de salut tradiționale ale limbii române. Echivalentul românesc al lui ***Hi*** nu poate conține semnificațiile formulelor ce țin de anumite momente ale zilei (***bună dimineața, bună ziua, bună seara***).

Adjectivul bună (***buna***) cere, în mod obligatoriu, un

nume, în afară de cazul în care el este substantivizat: ***buna*** „bunica". Folosit singur ca formulă de salut el nu comportă nici o semnificație. Orice neglijență pe care o comitem în procesul exprimării literare în limba română generează o notă de familiaritate, de o cultură redusă. „Formula ***buna***!, în opinia cunoscutului lingvist român Alexandru Graur, „nu este îngăduit să fie adresată unei persoane căreia îi datorăm un respect deosebit."

Nu este lipsită de importanță nici mimica pe care trebuie s-o avem corespunzător în momentul salutului. Când salutăm, trebuie să privim la persoana/persoanele către care ne adresăm. Salutul unei persoane cu o privire mohorâtă, absentă, cu voce arogantă, îl face pe cel salutat să se simtă foarte incomod. A răspunde la salut este obligatoriu pentru fiecare persoană care respectă regulile de bune maniere.

Semne ale unor maniere pot fi sesizate și prin utilizarea în vorbire a formulelor de rămas bun, a altor formule de adresare în cele mai variate contexte, a pronumelor de politețe, la care ziarul nostru se va referi în numerele ce vor urma.

Mihai PETRESCU

Salutul la diferite popoare

- În Filipine îl poți saluta pe cineva în felul următor: îl ei de mână și îi pui degetele pe fruntea ta.
- În India cei mai tineri îi salută pe cei mai în vârstă, atingându-le picioarele.
- În Thailanda mâinile trebuie împreunate în dreptul pieptului și fruntea trebuie aplecată până va atinge vârful degetelor.
- Bărbații beduini își freacă nas de nas, când se salută.
- În mijlocul unei grupări etnice din Africa, shona, un salut politicos este atunci când se bate doar din palme.
- În Micronezia, pentru a saluta, e nevoie să ridici o sprânceană.
- În Tibet un gest politicos e atunci când salutul se face prin scoaterea limbii.
- În semn de salut, în Samoa, oamenii, când se întâlnesc, se adulmecă.
- Massai, care populează Kenya și Tanzania, se salută, scuipându-se reciproc.

„A vorbi sănătos limba mamei este o datorie, una dintre cele patriotice."

(Grigore Vieru)

Glosar al greșelilor în comunicarea verbală

Greșit	Corect
uiți: cum te uiți la ceea ce se întâmplă?	ce părere ai despre ceea ce se întâmplă?
umanitare: științe umanitare	**umanistice**
úmere	**úmeri**
útrenie	**utrénie**
urechile: când îți vei vedea urechile?	când îți vei vedea ceafa?
viu: **martor viu**	**martor ocular**
zădar	**zadar**
zgârâie	**zgârie**
eu îți zic ce trebuie să faci	eu îți spun ce trebuie să faci

Curiozități despre lume

- **Furnicile nu dorm niciodată.** Cu toate acestea, în zorii zilei, furnicile se întind asemenea oamenilor pentru a se dezmorți.
- Aproximativ **90% din populația întregii planete locuiește în emisfera nordică.**
- Cimpanzeii și coțofenele sunt **singurele animale care își pot recunoaște imaginea într-o oglindă.**
- În ciuda aparențelor, **două treimi din suprafața întregului continent african se afla în emisfera nordică**.
- Ochiul unui struț este mai mare decât creierul acestei păsări.
- **Pentru fiecare om de pe Terra există circa 200 de milioane de insecte.** Numai termitele ne depășesc într-un raport de 10 la 1.
- Te-ai gândit câtă benzină ți-ar trebui ca să poți înconjura planeta cu propriul automobil? Ei bine, în rezervorul unui avion Boeing poate încapea suficient combustibil încât să poți face acest lucru de patru ori.
- Știți care sunt cei mai mari consumatori de **Coca-Cola** din lume? Dacă ați răspuns islandezii, ați dat raspunsul corect.
- Știți care este apetitul unui furnicar sud-american? Ei bine, acesta poate îngera **până la 30.000 de furnici... pe zi.**
- Vreți să știți care este **regiunea cu cea mai scazută criminalitate**? Incercați Quebec, Canada. Rata criminalității în aceasta zonă este similară cu cea înregistrată într-un parc Disney World, aproape 0.

• • • • • •

Umor studențesc

* Nuntă studențească:
- De ce mireasa nu bea?
- Pentru că ea nu a pus bani pentru băutură.

* Un student se duce la cantină și singurul loc liber este lângă un profesor... Neavând ce face se așează acolo. Profesorul îi spune:
- Porcul nu-i este prieten porumbelului.
Studentul răspunde:
- Bine, eu am zburat.

* Un profesor supraveghetor la examene:
- Tu, din ultima bancă, de ce copiezi? Ridicăte în picioare, nerușinatule!
Și toți din ultima bancă se ridică în picioare.

La examen:
- Cum te numești?
- Ionescu, răspunde râzând studentul.
- Și de ce râzi?
- Mă bucur că am răspuns la prima întrebare.

* La examen. Profesorul obosit dorind să-i pună studentului măcar un „5", îl întreabă:
- Bine, dar despre ce s-a discutat la orele de curs?
Tăcere.
- Dar cine v-a predat această disciplină?
Tăcere.
- O întrebare ajutătoare: tu sau eu?
- ?

* Dialog la examene:
- Știi?
- Știu.
- Ce știi?
- Obiectul știu.
- Care obiect?
- La care susțin examenul.
- Și la ce obiect susții examenul?
- Domnule profesor, aceasta înseamnă a pune bețe-n roate!

Redactor-șef:
Gheorghe AVORNIC, dr.hab., prof.univ.

Colegiul de redacție:
Mihail PURICE, dr., conf.univ.;
Tatiana VERDEȘ, dr., conf univ.inter.
Izabela COJOCARU, student a.II, Facultatea de Drept.
Serghei VOROBIOV, student a.I., Facultatea de Relații Internaționale
Elena FURDUI, lector universitar
Asistență computerizată:
Maria BONDARI
Suplement la săptămânalul juridic „DREPTUL":
e-mail: universul.uspee@gmail.com
Tel.: 022-241207